

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmæ Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

De errore ponentium quòd suffragia Ecclesiæ non prosint defunctis. Cap.
XXVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46132)

filio, nunquid parceret figmento? nunquid parceret seruo nequam?
 Si forte dicatur quod pœnitentes de peccatis in presentî pu-
 niendi sunt in futuro: non ergo Dei misericordia magis propi-
 tia erit his qui differunt conversionem suam vsq; in finem vi-
 tæ, quàm his qui in iuuentute conuertuntur: cum à primis pœ-
 nam non exigat, & ab aliis exigat: & sic benignior erit Deus in
 contemptores benignitatis suæ, quàm in alios. Rom. 2. An di-
 uitiis bonitatis eius & patientiæ & longanimitatis contemnis?
 ¶ Falsitas huius erroris aperte apparet ex illo verbo 1. Cor. 2. Si
 cuius opus arserit, detrimentum patietur, ipse autem saluus
 erit: sic tamen quasi per ignem: ergo, aliqui saluandi in futuro
 punientur. Præterea nonne aliquis decedere potest cum nimio
 amore filiorum vel presentis vitæ inuitus moriens quem mors
 non videtur purgare cum eam volens nō recipiat, qui necessa-
 riō post mortem purgabitur, & sic purgatus saluabitur? In Psal.
 Transiimus per ignem & aquam, & induxisti nos in refrigerium.

De errore pœnitentium quod suffragia Ecclesiæ non presint de-
functis.

cap. XXV. II.

Circa tertium errorem, qui ponit suffragia Ecclesiæ non
 prodesse mortuis, norandum quod valde deestabilis est,
 cum in mortuos sauiat. Quantum enim in se est, succursum
 Ecclesiæ aufert mortuis qui igne purgatorio cruciantur. Ipse
 facit contra istud Eccles. 7. Mortuo ne prohibeas gratiam. Si
 peccaret qui prohiberet, elemosynam dari ei, quem crederet
 esse indigentem, vel etiam de quo dubitaret verum esset indi-
 gens: multo fortius peccant isti qui impediunt ne subueniatur
 eis qui igne cruciantur. Prouerb. 3. Noli prohibere benefacere
 eum qui potest: si uales, & ipse benefac. Falsitas huius erro-
 ris in parte apparere potest ex prædictis, cum prius ostensum
 sit aliquem posse decedere cum venialibus, & cum debito pœ-
 næ transitorie pro mortali: quia verisimile est quod Ecclesia
 pœnam illam possit soluere pro illis qui decesserunt exemplo
 capitis sui, scilicet Christi, qui peccata nostra tulit super li-
 gnum. 1. Petr. 2. Gala. 6. Alter alterius onera portate, & sic adim-
 plebis legem Christi. Item cum ad preces sanctorum aliqui-
 bus det Deus gratiam, & remittat pœnam æternam, verisimile
 est quod ad preces eorū remittat pœnam purgatoriam. Item ad
 lacrymas Mariæ & Mariæ suscitauit Iesus Lazarum. Io. 11. Et
 ad preces Petri suscitatur Thabita à morte. Act. 9. Ergo ad ora-
 tiones sanctorum remittitur pœna purgatoria mortuis. Ad idē
 facit quod legitur 2. Machab. 12. Sancta & salubris est cogitatio

pro defunctis exorare, vt à peccatis soluantur. Et x. Corin. 1. si
 mortui non resurgunt, quid facient qui baptizantur pro mor-
 tuis? Si omnino nō resurgunt, vt quid baptizantur pro illis? Ba-
 ptizari pro mortuis est facere opera quæ habent purgare. Et
 Ioan. 5. Qui scit fratrem suum peccare peccatū nō ad mortem
 peccat & dabitur ei vita peccati peccatum nō ad mortē. Est pec-
 catū ad mortē, nō pro illo dico vt roget quis. Cū pro peccato
 maximis viuentiū rogandū sit, vt Stephanus rogauit pro lau-
 datoribus suis, & Christus pro crucifixoribus suis: non videtur
 intelligendū esse de oratione pro viuuis, quod dicit Ioan. Non
 pro illo dico vt roget quis, sed pro defunctis in vo-
 catione mortali non est orandum vt saluentur: sed pro defunctis in vo-
 catione non mortali. Vnde super illud: Est peccatum ad mortem, non pro-
 lo, &c. dicit inter si. Qui in hac vita non corrigitur, post mortem
 eius frustra venia postulatur. Item Iac. vlt. Orate pro iniuis
 saluemini: multum enim valet deprecatio iusti assidua: cū
 oratio effusa in terra in celo poneretur, iuxta verbū Grego-
 rii eodem modo & in purgatorio operabitur. ¶ Ad idē valet quod
 legitur beatum Andream dixisse domino, cū Deus differret
 audire eum orantē pro quodam sene, qui in peccato carnis
 ad septuagesimū annum fuerat. Domine Deus pro mortuis
 retinemus pietatem tuam: & nunc iste qui te nosse desiderat,
 non saluabitur? Tunc venit vox de celo ad eum, diceas. Om-
 nes Andrea pro sene. Si ad preces beati Andrea Deus homo
 inueterato in peccato dedit gratiā, verisimile est quod ad pre-
 ces Ecclesie remittat penā purgatoriam. Præterea quid obstat
 quod preces Ecclesie his qui decesserunt in charitate, non po-
 sunt valere, cū Ecclesia sit in quo mereri potest? Illi autē
 in charitate decesserunt: cū sint amici Dei, in statu sunt in quo
 sunt digni hoc beneficio: Habent enim Dei gratiā, & ad
 gloriā expectant. Adhærendo etiam corpori Ecclesie, tanquam
 membra dum viuerent dignos se fecerunt, & quodāmodo
 fuerunt, vt tales preces eis valerent, si pro eis fierent. Cibus cor-
 poris cōmunis est omnibus mēbris quæ sunt in corpore. Vnde
 cū illi qui sunt in purgatorio, mēbra sint Ecclesie & membra
 indigentia, merita Ecclesie se debent extendere ad eos. Præter
 ea eodem spiritu sancto viuificantur membra illa, quo viuifi-
 cantur membra quæ adhuc sunt super terram: ergo remissa
 culpæ vel penæ, quæ donum est Spiritu sancti, debet se exten-
 dere ad ea. Quod innuitur à Domino Matth. 12. Qui dixerit
 dominus, contra spiritum sanctū verbū, non remittetur ei

in hoc
 lib. Dial.
 dam ve
 confes
 nis mi
 dus or
 familiar
 qualiter
 ad glori
 na libere
 contrari
 corum
 Idem en
 vt ait Sa
 fiduciam
 nemus a
 sunt plac
 De ca
 D. Est
 dum
 cin. Pri
 dam eni
 credunt e
 quod ab e
 ma cōtin
 non cōtin
 fidentia d
 habent ea
 his quæ p
 bo ad erro
 ria eis no
 stultus ve
 de eius. N
 viete su
 se auerit.
 tarulis ne
 sent ad v
 in errorib
 grossities
 tur non v
 non vider

in hoc seculo; neq; in futuro. In qua sententia, ut ait Greg. in 4. lib. Dialog. datur intelligi quasdam culpas in hoc seculo, quasdam vero in futuro posse laxari: quod enim de vno negatur, consequenter de quibusdam conceditur. Sed tamen hoc de parvis minimisque peccatis fieri posse credendum est: sicut est assiduus oriosus sermo, immoderatus risus, vel peccatum curæ rei familiaris, quæ vix sine culpa, vel ab istis agitur quæ culpam qualiter declinare debeant sciunt. Præterea hoc ipsum pertinet ad gloriam Dei, quod ad preces sanctorum tales mortui à pena liberentur. Deus enim gloriosus est in sanctis suis. Nec est contrarium diuinæ iustitiæ, quod ipse impleat voluntatē amicorum suorum, qui voluntatem ipsius pro posse suo implent. Idem enim velle idemque nolle, ea demum vera amicitia est, ut ait Sapiens 1. Ioan. 3. Si cor nostrum non reprehenderit nos, fiduciam habemus ad Deum, quod quicquid petierimus, accipiemus ab eo, quoniam mandata eius custodimus, & ea quæ sunt placita coram eo facimus.

De causis errorum, quæ sunt octo ad præsens. CAP. XXVIII.

Destructis erroribus qui catholice fidei aduersantur, ragen-
dam est de causis errorum. De quibus octo assignare suffi-
ciat. Prima est ignorantia capacitatis intellectus humani. Qui-
dam enim non attendentes limitatum esse intellectum humanum,
credunt eum capacem esse omnium & ideo credunt illud non esse
quod ab eo non capitur. Sicut si aliquis crederet circulum solis om-
nia continere, ipse crederet illa non esse quæ infra circulum illum
non continentur. Similis error est illis qui credunt non posse esse
sententiam de magnitudine solis, & lunæ, & stellarum, quia ipsi non
habent eam. Secunda est auersio intellectus à credendis, & ab
his quæ possunt hominem inducere ad credendum, & conuer-
sio ad errores. Quidam enim sic amant errores suos, ut contra-
ria eis non velint cogitare, vel audire. Prouerb. 18. Non recipit
stultus verba prudentiæ, nisi ea dixeris quæ versantur in cor-
de eius. Non est datum homini videre post tergum suum, nec
videre sine instrumta: sic nec intelligere ea à quibus intellectus
se auerit. Nolunt audire qui sunt in erroribus aliquid de mi-
rarulis nec sacra eloquia, nec rationes doctorum quibus pos-
sent ad veram fidem induci: ideo non est mirum, si remanent
in erroribus suis. Tertia est rerum subtilitas, & intellectus
grossities. Qui turbidum habet visum, pilum qui ab aliis vide-
tur non videt, sed non ideo contendere debet eum ibi non esse:
non videt visus humanus, quicquid videt aquilinus. Quarta